

Návrat ztracené neteře Felix

Asi komedie

Ondřej Cabala

Obsazení 3 muži a 4 ženy

Nápovědní verze z 2025-03-31

Obsazení – charakteristika postav

0001	Donald:	Ondřej Cabala.
0002	Howard:	Jiří Pytela.
0003	Helga:	Eva Klimešová.
0004	Notářka:	Marcela Plšková.
0005	Wolf:	Miroslav Cabala.
0006	Alina:	Klára Nováková.
0007	Galina:	Lucie Sedláčková.
0008	Felicie:	Lucie Sedláčková.

Režie: herci
Technický koutek: Pavel Stríž

Velikost role dle počtu studovaných znaků

0001	Donald:	11219
0002	Howard:	15551
0003	Helga:	7606
0004	Notářka:	4632
0005	Wolf:	2769
0006	Alina:	10962
0007	Galina:	5095
0008	Felicie:	198

 Příchody diváků.

 Doležal: Hymna.

1. dějství

 Úvodní od Ondřeje

0001 Donald: – Jo, šup tam s ním, ooooo jo! A další úspěšná jamka. Napiš mě do tabulky, Donald Thompson opět skóruje!

0002 Howard: Jo, jo hned, jenom, sleduju ten Wimbledon. To je strašný, jsem napjatej jak tětíva luku! – Drž mi palce, vsadil jsem si na to tučnej majlant! –

 Tenis, pinkání, hekání.

0003 Howard: Jo! Povedlo se! Je to tam! To se musí zapít!

0004 Donald: Kolik jsi vyhrál?

0005 Howard: Počkej – Nejmní padesát liber!

0006 Donald: Tak to se musí oslavit bratříčku! Jen co je pravda! Procházku?

0007 Howard: Tak snad se teď nechceš vydávat někam na túry?!

0008 Donald: Ale ne, Honzu Procházku – Johnyho Walkera.

0009 Howard: Už jsem se lekl, rozlej to, máme co oslavovat.

0010 Donald: Tady mám, prémiovku, jakože jí pije sám premiér – .

0011 Howard: Prosím tě, kde jsi jí sebral, vždyť ta láhev stojí celej majlant!

0012 Donald: Mám na to svý lidi, stačilo podplatit pikolík v obchodu s chlastem, dodává to na Downing Street a řekněme, že se, jedna láhev ztratila, lomeno, rozbila, vyřadila a usídlila v našem baru, haha!

0013 Howard: Prohnáný, to musím uznat, ale nemyslíš Do-

nalde, že bychom neměli tolik utrácet ne?

0014 Donald: To říká ten pravej, milovník umění co utratil celý jmění za Modiglianiho, přitom to vypadá, jako by snad všichni jeho modely měli problém s krční páteří.

0015 Howard: Nesor se mi do Modiglianiho, ten chlap měl potenciál, navíc, je to investice.

0016 Donald: Ale tak, to souhlasím, jenom si nemáme co vyčítat – navíc, víš jak je to rčení; ber všechno... ,

0017 Howard: A nevracej nic!

0018 Donald: Hahá, na zdraví bratře! Na Wimbledon!

0019 Howard: Na Wimbledon a – nesmíme zapomenout – na naší milovanou tetičku Margaret, bez které bychom se neměli tak dobře!

0020 Donald: Ano, na zdraví Tobě tetičko! Děkujem za tvý prachy, bez nich bychom se neměli tak dobře! Dáš si ještě jednu?

0021 Howard: S největší radostí!

0022 Donald: To mi připomíná, dnes jsem se díval na výpis z banky a začíná nám trochu vysychat studna.

0023 Howard: Mám poslat tetičce dopis?

0024 Donald: Myslím, že na to bude nejvyšší čas.

0025 Howard: To nebude problém, hned se dám do toho. Navíc, i já mám nějaké platební povinnosti.

0026 Howard: Takže, začátek mám – „Drahá tetičko“

0027 Donald: „Nejdražší tetičko“ N-E-J-D-R-A-Ž-Š-Í

0028 Howard: „Nejdražší tetičko“

0029 Donald: Áno

0030 Howard: „Nejdražší tetičko,“ „Doufáme, že tento dopis vás najde v blahobytu a se zlatou kartou v ruce. Naše milá tetičko, obracíme se na vás se zoufalou žádostí, kte-

rá může přijít právě jen z toho nejhlubšího zoufalství. Donald nedávno ztratil své zdroje, když s jeho vědeckými ambicemi, se přihlásil na Cambridge, a já, Howard, se svým uměleckým duchem, jsem zvolil Oxford. Naše studijní úsilí nás však přivedly na pokraj finančního záhuby. Musíme vám proto s těžkým srdcem požádat o finanční podporu, abychom mohli pokračovat ve svých školních dobrodružstvích. Náš úpadek je extrémní, mohla byste nám proto poslat dalších 1000.

0031 Donald: Nene, dva, dva!

0032 Howard: A, dobře, mohla byste nám poslat dalších 2000 dolarů, abychom mohli zvládnout tuto neutěšenou životní situaci? Doufáme, že můžeme počítat s vaší laskavostí a podporou, abychom mohli pokračovat ve svých "prestižních" univerzitních cestách. S úctou, Donald a Howard, studenti budoucnosti“

0033 Donald: Teda, bratře, skláním se a smekám před tvým géniem. Takhle to vypadá, že jsme úplný studijní socky.

0034 Helga: – : Ale, copak, copak; Laurel a Hardy opět žadoní o prachy? Minule jste zachraňovali sirotky z Afriky, pak jste investovali do vzducholodí. A co je to tentokrát? Stali jste se oběťmi módního průmyslu? Investice do zapadlého tržiště v Kyrgyzstánu?

0035 Howard: No, Helgo, to je dost, kdykoliv, když je vás potřeba, tak to jste v prachu, ale jakmile se rozdávají prachy, to jste tu hned.

0036 Donald: A nezapomínejte, že ty peníze od Margarety živí i vás.

0037 Helga: Jo, živí hahá, tak to jsou trochu silná slova. Ta almužnička co tu mám mě možná uchrání před smrtí

hlady, ale jako lady z Windsoru si fakt nepřipadám.

0038 Howard: Však, co byste chtěla za tu práci, co tu většínou spíše neuděláte, ponožky tu furt hledám jak Dobby z Harryho Pottera, minule jsem si je musel dávat dohromady sám a podívejte se – . Mám každou jinou.

0039 Helga: Hele, jednou to bude moderní a nedivte se. Já jsem sice možná prostá holka s německýho Duisburgu, ale poctivost mi nikdy nechyběla. Jen pracuju do výše svého platu. Můžete bejt rád, že ty ponožky vůbec máte.

0040 Donald: Já si vůbec říkám, proč vás máme jako služebnou?

0041 Helga: Protože jste sice oba rozmařilci a bohémové, ale taky škrti. A za to by žádná normální služebná fakt nemakala. Kor u takovejch makaků, jako jste vy dva. A taky, nechcete umřít ve špíně. Na luxus si potrpíte, to jo, ale pořádek není vaše parketa šéfe.

0042 Howard: V Německu vás slušných způsobů nenaučili?

0043 Helga: Naučili, ale pak přišla válka, my jí projeli, Kaiser šel od válu a k moci se dostali náckové a způsoby – jestli mi chcete říct, že Britové nějaký mají. Hele, chtěj dělat chuťvu světu, ale přitom to jsou maloměšťáci pijící čaj s koloniálními móresy, ti si nemaj co vyčítat.

0044 Donald: Teď jste urazila náš národ.

0045 Helga: To sotva, pokud vím, tak vy dva tragédi jste oba amíci jak vyšití. Jenom vaší rodiče se přestěhovali kvůli továrně do Anglie, ale jinak byste jako yankeeové nosili obrovský klobouky, chlastali bourbon, utlačovali menšiny a proháněli se po prériích.

0046 Donald: No to pardon, my jsme oba z New Yorku.

0047 Helga: Však taky na to vypadáte. Dva američtí měšťáci,

co si hrajou na britský gentlemany, jenom do těch máte daleko.

0048 Howard: No fajn, budete se do nás navážet, nebo dělat svou práci? Tady máte dopis, zanešte ho na poštu, buďte co k čemu.

0049 Helga: – Jasný šéfe, odesílám recomandé směr New York k vaší slavný tetičce. Nemám přiložit nějaký slzy, abych textu dodala na sérioznosti a závažnosti?

0050 Howard: Odeslání bude stačit, ale radši tam dolepte známku, už jsem na ní neměl prachy a pospěšte si.

0051 Helga: Jasný, genau, genau, však to pošlu. Bude to alles in ordnung.

0052 Donald: Jo, je to všechno, nebo jste nám něco chtěla? Objevila jste se a to nikdy není jen tak.

0053 Helga: Jo, jasný, tady je telegram od notářky, že se k vám zastaví za týden a který jsem vám před týdnem nedala, takže notářka je u dveří a čeká.

0054 Howard: Já se z vás zjevím Helgo? Notářka? Tu jste měla dávno pustit dovnitř!

0055 Helga: No, já jen abyste se zase nevztekali, že pouštím cizí lidi do baráku.

0056 Donald: Nechte toho jo a raději přiveďte tu notářku, ať už nečeká.

0057 Helga: Čeká už přes dvacet minut, jestli to bude o minut dýl, nebo míň jí na nasranosti asi neubere haha! –

0058 Donald: To se zase jednou předvedla naše drahá služebná.

0059 Howard: Ta je zadarmo drahá prosím Tě!

0060 Notářka: – Dobrý den pánové Thompsonovi.

0061 Donald + Howard: Dobrý den, paní Campbellová.

0062 Donald: Odpusťte nám naši neomalenost a Vaše dlouhé čekání, řešili jsme důležité ehm, Howe?

0063 Howard: Burzu, řešili jsme burzu! To víte, je to místo, skoro jako horská dráha - jednou jste nahoře a sluníte se a jednou dole a topíte se, jak sekera u dna.

0064 Donald: Ano, ano, akcie, fondy, to víte, teď máme nějaké ehm... finanční problémy.

0065 Notářka: Ehm, ah, tak to se omlouvám, že přicházím v tam nevhodnou dobu a nesu závratně důležité zprávy.

0066 Donald: Ale ne, ne, Vy, Vy nikdy nejdete nevhod drahoušku, co vás nemá.

0067 Howard: Ano, my Vás vždycky rádi uvidíme.

0068 Notářka: Ehm – , no vzhledem k okolnostem, je to milé, že se stále chováte jako džentlmeni a máte tak dobrou náladu.

0069 Donald: Ehm, okolnostem?

0070 Howard: Vy jste říkala, že jste posel zpráv, jakých zpráv?

0071 Notářka: Ehm já, no vaše tetička,...

0072 Donald: Margareta?

0073 Notářka: No víte...

0074 Helga: Dáte si něco k pití paní Campbelllová?

0075 Donald: Doprdele už! Paní si dá brandy.

0076 Notářka: Ehm, no já ve skutečnosti bych si ráda dala čaj.

0077 Howard: Neslyšela jste Helgo? Doneste Brandy!

0078 Notářka: Ale jak to tak vidím, raději si dám kávu, irskou.

0079 Helga: V tak brzkých hodinách? No, začínáte dobře, samo sebou, už to nesu. –

0080 **Howard:** Tak a teď nám prosím odpovězte, co nám nese za zprávy ohledně naší tetičky?

0081 **Notářka:** Asi to bude lepší projednat u mě v kanceláři, teď asi nebude dobré místo a čas.

0082 **Donald:** Ne, ne, myslím že tady je naprosto, naprosto vhodné místo a čas, to nejlepší, že Howe?

0083 **Howard:** Nedočkavostí nedýchám,

0084 **Notářka:** Ehm, tak teď jste to trefil, vaše tetička totiž už bohužel taky ne, je mi to velice líto, není již mezi živými... zemřela.

0085 **Donald + Howard:** – Co???

0086 **Helga:** – No doprdele... schäuze, tetička je kaput.

{Světla, bez opony.}

 Tetička od Ondřeje

2. dějství

0087 **Notářka:** Zde je prosím poslední vůle vaší tetičky, je potřeba ještě vyřešit pár formalit, ale chápu, že to vzhledem k vašemu smutku může počkat – . Ah je mi to líto, alespoň, že to měla rychle za sebou.

0088 **Howard:** A co že se vlastně naší milované tetičce stalo?

0089 **Notářka:** Ah, chudina nešťastná, měla tak ráda bublinkovou koupel, až se jí stala osudnou.

0090 **Howard:** To, jako že se utopila??

0091 **Notářka:** Ale kde že, byla to skvělá plavkyně.

0092 **Donald:** Plavkyně?

0093 **Notářka:** Ale to víte, měla ráda šampaňské, hodně šampaňského.

0094 **Howard:** Takže snad, otrava alkoholem.

0095 **Notářka:** Ale ne, ale to víte, byla slabá na srdce.

0096 Donald: Ahá, takže infarkt.

0097 Notářka: Ale ne, brala na to medikaci, díky které se těšila skvělému zdraví!

0098 Howard: Já už jsem zmatenej jak lesní včela při požáru!

0099 Donald + Howard: Tak jak teda zemřela??!

0100 Notářka: Ale, to víte, ráda si dopřávala koupel se šampaňským, ale nerada si máčela vlasy, tak použila fén, ah chuděra, byla tak mladá, ještě měsíc a dožila by se devětaosmdesáti let. Fén, jí vyklouzl a elektrický proud udělal své, alespoň je do rakve řádně opálená, jak si vždy přála.

0101 Howard: Fén, takové moderní výdobytky... kdy se lidstvo konečně poučí!?

0102 Donald: Moment, moment, jak to ale tady čtu. Tak nějak to vypadá, ehm, já. Nechci být, nechci vypadat jako necita, ale jak to je s otázkou dědictví?

0103 Notářka: Ah, ano. Málem bych zapomněla. Tady, vše je v této bedně. – .

0104 Howard: Ale tak, na hotovost to není moc velký prostor, ale třeba jsou v ní zlatý cihly, nebo cenný papíry.

0105 Notářka: Ale drahoušku, nikoli – . Je v ní její oblíbený toustovač, který odkazuje milovanému Donaldovi, který tolik miloval tousty po ránu a který se mu v jednom kuse kazil. A pro Howarda, má něco speciálního – náhradní strunu do ukulele, na které jí hrál její milovaný Alfons, když se potkali. Její láska z mládí.

0106 Donald + Howard: –

0107 Donald: A, ... to je vše?

0108 Notářka: Nikoli, ještě tu mám krabičku s jedem na krysy, tuto starou truhličku, jedno keramické vejce, ná-

boj do pistole a šminky.

Howard: Ehm, ehm, neříkám, že bych si těchto krámů, teda, teda chci říct úžasného dědictví nevážil, ale, ale jsem trochu překvapený. Ehm Donalde? Chceš to?

Donald: Ne

Howard: Paní notářko, neměla náhodou naše tetička majetky a jmění?

Notářka: Enormní, jeden by to nestačil utratit, ani za dva životy.

Howard: Však, to je v pořádku, výborně, dva životy.

Notářka: Zato vy dva jste to stihli za dva a půl roku.

Donald: No, moment, moment jak to tady čtu, tak se ovšem o jmění nic nepíše.

Notářka: No, to jsou ony formality, víte, vaše tetička, jak jistě víte byla bezdětná.

Donald + Howard: No ano!

Notářka: Všem navzdory měla ještě jednu neter.

Donald + Howard: Neter??

Notářka: Ano, no a jí vychovávala jako vlastní dceru, avšak její neter Felix, které říkala Felicie, bohužel před lety odešla do světa na studia a od té doby jí nikdo nespatriil.

Howard: Dobře, takže máme ještě další... sestřenici, ale co ta s tím má co dělat??

Notářka: Hodně co, jí právě tetička odkázala veškeré jmění, co ještě zbylo, což není zanedbatelná částka.

Donald + Howard: Cože??

Notářka: Ano, a to do poslední penny.

Donald + Howard: To snad...

Howard: To snad, nemůže ta stará čůza myslet vážně?

Ehm, promiňte, promiňte, emoce, mrtvá tetička, je toho na nás moc.

0127 Donald: Musíte pochopit, že je to šok, že jsme měli jenom tetičku, ona nás a teď se dozvídáme, že tu je nějaká další neterť.

0128 Notářka: Ano, no nicméně však. Tuto neterť se nepodařilo od skonu vaší tetičky nijak kontaktovat. Je možné, že, už taky není mezi živými a je tu tudíž šance, že kdyby se do deseti dní neobjevila, tak dle smlouvy můžeme zahájit nové dědické řízení, ve kterém byste se mohli přihlásit o veškerý majetek. Je mi líto, ale do té doby, je mi líto, ale veškerý majetek, i zde v Anglii máte obstavený.

0129 Howard: Obstavený?

0130 Donald: No dobře, dobře, ale paní Campbellová, co máme do té doby dělat? To jsme jako bezdomovci?

0131 Notářka: Je mi to líto pánové, ale bohužel nemohu pro vás více udělat.

0132 Helga: A jste v prdeli pánové! –

0133 Howard: Já se z ní snad poseru, úplně jsem zapomněl, že jsme tu je s námi.

0134 Donald: Dobře víš Howarde, že jakmile naší služebnou necháme jenom chvíli o samotě, začnou se nám ztrácet věci, který nám už nota bene vlastně nepatřej.

0135 Notářka: No, ráda bych vám věnovala více času, ale bohužel ten se dnes již naplnil a ještě mám další schůzku, proto když mě omluvíte, na brzkou shledanou pánové.

 Smutných 10 vteřin.

0136 Donald: Pojd' Howarde, půjdeme.

0137 Notářka: Já vás vyprovodím.

0138 Donald: Ještě...

0139 **Notářka:** A vy? Co tu ještě děláte?

0140 **Helga:** – Ale nic, sháním si večeri, když tyhle dvě trosky už nemají ani vindru. A teď omluvte, vytrácím se po Německu.

0141 **Notářka:** Snad se říká po Anglicku

0142 **Helga:** Ale po Německu je to ve větším stylu, jak se říká, dojem nemusí být vždycky kladný, ale hlavně že je silný.

0143 **Notářka:** To vy Němci umíte s grácií, no každopádně, tady mám svůj odvoz.

0144 **Wolf:** Dobrý den pánové! Zdravím Vás paní Campbellová, přijel jsem pro Vás, abych Vám předal dílo. Ale copak pánové Vám dělají problémy?... a nebo mají problémy s existencí ??

0145 **Howard:** No jo, no jo, jen se smějte. Taky jsme byli nahoře, kde jste vy, ale z vrcholu vede jen jedna cesta a to dolů!

0146 **Donald:** Každý má někdy problémy.

0147 **Wolf:** Krome mě! Já problémy naopak pomáhám řešit jiným! – a na problémy mám tohle...

0148 **Howard:** Penis?

0149 **Wolf:** Ale kdepak, něco s větším kalibrem!... tohle pánové! Colt!

0150 **Donald + Howard:** –

0151 **Wolf:** Pojdte paní Campbellová, zavezu Vám ukázat svou práci.

{Půl opony, světla přední.}

0152 **Howard:** To snad nemyslí ta stará rašple vážně, ó promiň, naše milovaná tetička, ať je jí země lehká.

0153 **Donald:** Taky tomu nemůžu uvěřit, Felicie, ztracená

neter?

0154 Helga: Haha, nemám radost, protože jsem bezdomovec, jako vy, jen musím říct, že to dědictví stálo za to, toustovač a struna do ukulele? To si snad z vás tetička posmrtně vystřelila no ne?

0155 Donald: Ale vůbec ne. Já jen, můžeme si ta to tak trochu sami. V jednom z dopisů, kde jsem žádal o peníze, jsem se zmínil, že se mi rozbil můj starý toustovač a že bez toustů po ránu, bych se prostě neobešel a že tu jsou toustovače v Anglii tuze drahé, proto jsem si řekl o pět set liber.

0156 Howard: A já si vymyslel, že jsem potkal jednu milou, které bych chtěl zahrát na ukulele, ale náhradní strunu pod tisíc liber v Anglii zkrátka neseženete.

0157 Helga: Struna do ukulele za litr? Kterej prevít za to chce takový prachy?

0158 Howard: Jak to mám vědět? Nikdy jsem ho nekupoval, byla to jenom zástěrka.

0159 Helga: Mí zaměstnavatelé nejsou jen podšívky, ale i idioti. No, u nás v Raichu tomu říkáme „Hovna, ze kterých se nevyhrabete“

0160 Donald: Co si to dovoluujete Helgo?

0161 Helga: No co by? Už mi nemáte ani z čeho zaplatit, naše cesty se asi brzy rozejdou.

0162 Donald: Ještě uvidíte, jen se nebojte, mám plán.

0163 Helga: Hah! Tak to bych chtěla vidět, nu, pánové když mě teď omluvíte poroučím se.

0164 Howard: A kam jako jdete?

0165 Helga: Normálně bych vám drze odpověděla: „Co je vám po tom?“, ale abyste věděli, jdu si něco zařídit a při-

tom si asi seženu novou práci u někoho, kdo bude platit líp, než vy vydřiduchové. –

Howard: Žádná škoda, byla jak převlečenej upír, pořád mi pila krev. Hele, říkal jsi, že máš plán. Tak jaký plán?

Donald: Jednoduchý, máme mrtvou tetičku, tak holt půjdeme na nějaký čas k našim rodičům, vsadím se, že jím to vadit nebude a pak něco vymyslíme.

Howard: Chceš říct, že půjdeme k našim rodičům?

Donald: Jo!

{Opona zavřít.}

{Opona otevřít úplně.}

{Červená jeviště, zeleň předeek.}

 Houkání sov.

{Mlha.}

3. dějství

Howard: Donalde?

Donald: – Brrr, ano?

Howard: Tenhle plán stojí pěkně za hovno.

Donald: Jo, tak nějak mi to došlo, ale máš snad lepší nápad?

Howard: Než tady nocovat na hřbitově u našich dávno mrtvejch rodičů? Jakejkoliv nápad je lepší, než tohle Ty génie.

Donald: Já se alespoň snažím něco vymyslet. Ty si furt jen stěžuješ.

Howard: Donalde, jen se podívej, jsme na hřbitově. Nechci nic říkat, sice se nacházíme ve vybraný společnosti, ale moc si tu nepokecáš, protože je tu tak trochu mrtvo.

Donald: – Dobrá, dobrá. Máš snad teda lepší nápad?

Howard: Každý nápad bude lepší, než tohle. Nějak mi vyhládlo, pojd'.

Donald: A kam? Nemáme kam jít.

Howard: Kamkoliv, kdekoliv to bude lepší, než tady, navíc, už nápad mám!

Donald: Sem s ním.

Howard: Můj plán zní naprosto jednoduše. Tak podívej se Done.

Donald: Dívám se.

Howard: Můj plán je následující: Dostat se do našeho baráku a tam jako myšky, vydržet dalších deset dní, než nám vznikne plné dědické právo.

Donald: Plán dobřej, i když malý detail – my nemáme klíče, vždyť nám je zabavila notářka.

Howard: Bratře, nezapomínej, že naše vstupní dveře jsou v dezolátním stavu, trocha tlaku a páčidlo a zase bydlíme.

Donald: Zapomněl si na další detail, my nemáme páčidlo.

Howard: Na to se vykašli, prodáš rolexky a bude na páčidlo.

Donald: Tak to kurva ani omylem, s těmahle rolexkami jsem se narodil a s těma taky umřu.

Howard: Ty rolexky jsi koupil z peněz, co nám posílala naše mrtvá tetička, ale jak chceš, máš ještě ty smradlavý kubánský doutníky? Kolik Tě stál jeden?

Donald: Jeden, nejméně 20 liber!

Howard: No, to je tak pět až šest páčidel, nám bude stačit jedno.

Donald: To by šlo, za celou bednu bychom měli celou

továrnu na páčidla.

Howard: Na to se vykašli stačí jedno, navíc továrnu už jsme měli pamatuješ?

Donald: Jo jo, po našich rodičích. Stejně je škoda, že jsme jí položili, byl to vcelku solventní podnik a mohli jsme z něho mít dnes docela pěkný profit.

Howard: Jestli to není náhodou tím, že jsme testovali naše výrobky na zvířatech, to byl tvůj nápad Done, ne úplně chytřej.

Donald: Teda Howe, co to je za argument, vždyť se dneska ledacos testuje na zvířatech, kosmetika, krémy. Chtěl jsem být moderní a pokrokověj.

Howard: Ale my jsme vyráběli kladiva ty pitomče. Ty zakrslý králíčky jsi na předváděčku fakt tahat neměl, krev stříkala až do třetí řady, dodnes mi je z toho špatně.

Donald: Jo jo, ta předváděcí akce byla velká ostuda, moc se to nepovedlo. Chudáci králíčci., ale zase měla Helga čtrnáct dní, co vařit.

Howard: Králíčí fašírku už nemůžu ani cítit, ale to už je minulost, zpátky k tématu. Co když se objeví naše ztracená sestřenice Felicie?

Donald: Vždyť je přeci ztracená, sám jsi to teď říkal, i notářka.

Howard: No to je pravda, ale víš jaký jsou regule poslední závěti: Pokud se objeví, shrábne všechny prachy i dům a my budeme v pasti, úplně bude stačit, když zaklepe na naše dveře.

Donald: No, to je pravda. Co s tím?

Howard: Teď nic, vlastně, ani nevíme jak ta Felicie vypadá, může to být vlastně kdokoliv. My jí stejně ne-

poznáme. Počkej, máš ještě tu závěť?

0205 Donald: Jo, tady – .

0206 Howard: Pojd' zajdem si tady do bufetu a pořádně jí prostudujem, tady ta tatranka se nedá jíst, měl jsem jí v kabátě asi pět let, schovanou na horší časy, ale žádná doba není tak hrozná, abych jedl tohle – , ale ještě předtím prodáme tvoje doutníky a koupíme to páčidlo. –

0207 Alina: – Uuuuu, co to sem házíš? Nevidíš, že tu slušní občané odpočívají? Budu mít bouli. – No fuj, takový humus, ale k snědku se to hódí. – Galino? Galino? Vstávej ty kůže líná.

0208 Galina: – Eeeee, co je porád, nevidíš, že mám půlnoc?

0209 Alina: Na spaní bude čas v hróbě. – Blbej náhrobek.

0210 Galina: Vždyť jsme u hřbitova, stačí si popojít.

0211 Alina: Vstávej! Neslyšelas ty dva ogary?

0212 Galina: A co já s nimi?

0213 Alina: Galinooo, vždyť to je vono!

0214 Galina: A co vono?

0215 Alina: To je ta Amerikaňská tetuška!

0216 Galina: He?

0217 Alina: Podej mi noviny!

0218 Galina: Tu –

0219 Alina: Slovenský premiér postřelen... ale né tyhle, ty druhý!

0220 Galina: Jako tyhle? –

0221 Alina: Americký kandidát na prezidenta postřelen, ale nééé, ty další noviny!

0222 Galina: Když já to nepřečtu, jak to není v azbuce. –

0223 Alina: Dá, tady, vidíš to? Zesnulá miliardářka Margaret

Brodyová, teď už teda milionářka, někdo jí asi vysál. Měla jmění, které není schopný nikdo za čtyři životy utratit.

0224 Galina: A táhle? To, ale když už je mrtvá, tak jí je to prdu nied?

0225 Alina: No právě a já si myslím, že nám to právě padlo do klína.

0226 Galina: Ahá! Tož nevím, jak Tobě, ale mě včera do klína padl jeden Bulharskej uhelnej magnát, kterej se teda neměl čím vychloubat – , ale alespoň měl zlatý srdce a kapesní hodinky – .

0227 Alina: Ale, teď sem netahej práci, jsme na dovolené. Myslím, že Ti dva byli příbuzní Margaret Brodyové.

0228 Galina: Tam ti dva, Kaiser a Lábus?

0229 Alina: Tož nebyl to Robert Redford a Paul Newman, ale myslím si, že ta tetička, o které se bavili a hlavně, ta ztracená sestřenice, no jen čti – .

0230 Galina: Ale já fakt umím číst jen v azbuce Alino.

0231 Alina: Jaj k chertu eto – , poslouchej: Ztracená neter Felicie, to bude ono! Nikdo jí nikdy neviděl.

0232 Galina: A ty myslíš, že Ti dva jsou ti její bratrancei?

0233 Alina: Dá! Víš, co to znamená?

0234 Galina: Že na den díkuvzdání jím přijde o dva hosty mín?

0235 Alina: Ale ne, soustřed se! Že bychom toho mohli využít.

0236 Galina: Využít? A jak?

0237 Alina: Jednoduše, tu sestřenici nikdo nikdy neviděl, může to být kdokoliv!

0238 Galina: Kdokoliv? Třeba i já?

0239 Alina: Třeba i Ty, nebo já!

0240 Galina: No, to nevím, nevím, ona pocházela z trochu urozených poměrů, my dvě zrovna nejsme buržoazie. Ne že bych neocenila luxus, ale jsme spíše dělnická třída. Už náš původ, Novosibirsk, Rusko. To není zrovna hrabství Midsomer.

0241 Alina: Tsah, to nech na mě! Já vím, jak na to. Dělal jsem přece au pair v rodině lorda Lockwooda a leccos jsem tam pochytila. Etiketu, postoj, jako britská lady!

0242 Galina: Než jsi mu pochytila stříbrné příbory a drahý porcelán, pak Tě vypakoval rychleji, než bys řekla šašlik.

0243 Alina: To uznávám, že můj odchod byl poněkud unáhlený, ale alespoň máme luxusní pocit, při gáblu – .

0244 Galina: Nemluv mi o jídle, začínám mít hlad! Máme ještě někde ty slanečky?

0245 Alina: Slanečky nám sežraly krysy, ale neboj, už večer se budeme mít přímo královsky! Máš ty zlaté cibule?

0246 Galina: Dá, tady – .

0247 Alina: Dej je sem, půjdeme trochu nakupovat!

0248 Galina: Ahá! Chápu to správně, že se chceme vydávat za ty jejich sestřenice?

0249 Alina: Dá! Chápeš to skoro správně.

0250 Galina: Tož to bude chtít ale investici do celé generálky, jenom tvé vlasy vypadají jako dráty od koudelníka.

0251 Alina: Však dá, zajdeme na nákupy do nejdražších butiků, pak si uděláme nehty, vlasy a doplníme to kloboukem. Budu Lady Felicie Thompsonová!

0252 Galina: A co já Alino?

0253 Alina: Ty, ty budeš má služebná, přec bohatá lady má vždycky služebnou.

0254 Galina: Tss, to je pěkný, služebná. To jsem teda do-

padla!

0255 Alina: Tak někdo musí být mozek operace a někdo musí mít kozy a vzhledem k tomu, jak to je... tak role jsou rozdány.

0256 Galina: Ahá! Jak myslíš, ale já si nemyslím, že by nám to ti dva jen tak spolkli.

0257 Alina: Prosím tě, vždyť jsi je viděla. Pat a Mat v akci, ti dva blbečkové nám skočí na všechno!

0258 Galina: Aby se neopakovala historie jak u Lorda Lockwooda.

0259 Alina: Pojď a nemel!

{Opona zavřít. Změna světla. Otevřít oponu úplně.}

4. dějství

 Písnička od Ondřeje

0260 Howard: – Tak pojď ty prevíte, doleva, doprava, zatlačííít.

0261 Donald: Co Ti to tak trvá?

0262 Howard: No, tak promiň ale dveře nepáčím každý den. Je to jemná a mravenčí práce. Jako operace mozku.

0263 Donald: Počkej, to je divný – Vždyť jsou celou dobu odemčený!

0264 Donald + Howard: –

0265 Howard: To je divný, když jsme odcházeli, tak, přísahal bych, že jsem zamykal. –

0266 Donald: Jak je vidno, tak ne.

0267 Howard: To neřeš, jsme zase doma, to je hlavní.

0268 Donald: Jo, miluju tenhle dům.

0269 Howard: Stará pastouška, ale naše.

0270 Donald: – Musím si dát panáka, dnešní den byl samé překvapení.

0271 Galina: –

0272 Howard: – A to není očividně jediný.

0273 Donald: Co? –

0274 Howard: Done... Done? Tohle musíš vidět.

0275 Donald: – No, ty vole...

0276 Galina: – Aaaaaaaa!!!

0277 Donald + Howard: – Aaaaaaaa!!! –

0278 Howard: Aaaaaa! To je kretén!

0279 Donald: Co se stalo?

0280 Howard: Pustil jsi mi to páčidlo přímo na nohu Ty pitomče jeden! Au, to je bolest!

0281 Donald: Co to sakra bylo?

0282 Howard: Víím já? Jsem stejně zmatenej jako Ty!

0283 Helga: – Co to tu je za hluk?

0284 Howard: Ááá! Helga! Dopr... chodíte jak duch!

0285 Helga: No, s mou konstitucí, to беру jako pochvalu.

0286 Donald: Helgo! Co tu děláte?

0287 Helga: No co by? Bydlím v tomhle baráku už pět let.

0288 Donald: Ale jak jste se dostala dovnitř??

0289 Helga: Odemkla jsem si klíčem.

0290 Howard: Vždyť nám všechny klíče zabavila notářka!

0291 Helga: Tím klíčem, co jsem jí štípla. Stačí mít rychlé ruce. No, vidím, že jste se seznámil s našimi hostmi.

0292 Donald + Howard: S kým??

0293 Alina: – Ááááá tady jsou ti lotři!!

0294 Galina: – Suka blyat! Zloději!

0295 Donald + Howard: –

0296 Donald: Ale, neee, to jste špatně pochopili! My jsme majitelé domu!

0297 Howard: Ale kdo jste sakra vy?

0298 Helga: Dovolte, abych využila tuto příležitost k představení dám Felicie Thompsonové a její služebné. Dámy? Tohle jsou ti dva pitomci, o kterých jsem vám vyprávěla.

0299 Donald: Felicie osobně?

0300 Alina: Dá! Ehm, teda chci říct – Já, ehm Yes, ou Yes! Já jsem, I am Felicia Thompson a toto je má služebná Octavia Moorová.

0301 Galina: Dá – au! Chci říct, dá, teda yes, já jsem Octavia, říkejte mi Octavia.

0302 Howard: Ale to není možné? Felicie? Kde se tu vzala?

0303 Helga: Přišly tu dnes odpoledne. To je ale náhodička že? Vaše ztracená sestřenice.

0304 Donald: – Promiňte, ale jsem stále zmaten. Do včerejška jsme o žádné sestřenici nevěděli.

0305 Alina: Ou, yes to je understandabele, ehm pochopitelné. Já jsem byla celé roky inkognito.

0306 Galina: Ou yes!

0307 Howard: Inkognito?

0308 Galina: Yes, má paní, Mrs. Thompsonová, pochází z bohaté rich, rich rodina. A ona se musela skrývat před všemi různými nápadníky.

0309 Donald: No, to si dokážu představit.

0310 Alina: – Dá, teda yes! Bylo to strašné, awful! Awful! Všude samí nápadníci a paparazziové! Co hlídali každý můj krok.

0311 Galina: Bylo to pro mou paní těžké!

0312 Howard: Ale, kde jste se skrývala? Co jsem pochopil,

posledních deset let jste nebyla ve státech.

0313 Galina: Eee, na Sibiři!

0314 Alina: – Ou, moje Octávia, chtěla říct Si..Srí... Sicílií!

0315 Galina: Ou, yes, na Sicilií, v Africe!

0316 Donald: Sicílie není v Africe přeci.

0317 Galina: Ou, za nás, tam ještě byla.

0318 Alina: Yes – hehe.

0319 Howard: No dobře, ale jak jste se vzala tady?

0320 Alina: My jsme se dozvěděly s Octavii že má milovaná tetička, Margareta zesnula a tak jsme se rychle vrátily, abych mohla truchlit v její domovině.

0321 Galina: Yes, jak jsme se to dozvěděly, tak jsme rychle přicestovaly do Británie, cestu jsme si zkrátily přes Hon-gkong trajektem, ehm teda letadlem, parníkem a pak šalinou.

0322 Donald: Nu dobrá, promiňte že jsme tu tak vpadli. Teda, do našeho domu.

0323 Howard: Donald chce ve své neomalenosti říct, že vítajte Felicie, je radost vás poznat.

0324 Alina: – Nápodobně, je lovely být doma.

0325 Helga: Už jsem mladým dámám ukázala jejich pokoje. Jsou na konci domu v levém křídle.

0326 Howard: Děkuji Helgo, to je milé.

0327 Alina: Ano, Elga, nám byla velice nápomocná při ubytování v mém domě.

0328 Donald: Ve Vašem domě?

0329 Alina: Ou yes, jsem přeci jediná dědička domu.

0330 Howard: To vyřešíme později. Jistě budete ještě otřesená ze skonu naší drahé tetičky.

0331 Alina: Ou, yes to jsem velice. Byla to tvrdá rána, že

naše Marieta...

0332 Galina: Margareta...

0333 Alina: Ehm, pardon, Margareta již není mezi živými, byla tak plná života.

0334 Galina: Když chodila na kriket a americký fotbal, jako správná Američanka.

0335 Donald: Naše tetička že hrála americký fotbal?

0336 Alina: Ahá! – asi jste jí neznal dostatečně drahoušku.

0337 Donald: No, to asi ne.

0338 Howard: No dobrá, hele, já jsem teda špinavej a smrdlavej, mám za sebou těžkou noc na krchově s mým bráchou a potřebuju sprchu a dát si oraz.

0339 Donald: Jo, sprcha je dobrej nápad, navíc mám hlad, jdu si dát něco k snědku.

0340 Howard: Dámy, když nás omluvíte. – .

0341 Alina: Beze všeho mladí gentlemani. Co to kurva bylo?

0342 Galina: Co?

0343 Alina: Sicílie v Africe?

0344 Galina: Tak promiň, zeměpis nebyla vždycky moje silná stránka, měla jsem z něj jedničku.

0345 Alina: Ale v Rusku! To znamená, že jsi propadla!

0346 Galina: To nepopírám.

0347 Alina: Americký fotbal??

0348 Galina: Tak promiň vím hovno o jejich tetičce, teda, vím že to byla Američanka a Američani přeci zbožňují americký fotbal.

0349 Alina: Už vidím osmdesátiletou stařenku, jak kope do míče přes celý stadion, víš co? Příště nech mluvení na mě!

0350 Galina: No promiň, ale mě se ten plán nezdá. Co když

nás prokouknou?

0351 Alina: Pff, viděla jsi je? Ti pitomci vůbec neví která je zrovna bije. Bude to brnkačka!

0352 Galina: No já ti nevím. Ta jejich notářka přeci pozná, že je to bouda ne?

0353 Alina: To už mám taky vymyšlený.

0354 Galina: No to jsem zvědavá.

0355 Alina: Jednoduše. Navrhnu těm troglodytům, že jakožto jediná dědička shrábnu všecko a jím nedám nic, teda pokud nepřistoupí na dogodu.

0356 Galina: Dogodu?

0357 Alina: Samozřejmě. Že když mi v závěti dopomohou k veškerému jmění, беру prachy po tetičce a jím nechám tenhle barák. Než proběhne řízení, oni mi dají prachy a než někdo zjistí, že to byla celé jedna velká habaďůra, my už budeme na útěku směr Monte Carlo!

0358 Galina: Jakože to v Itálii?

0359 Alina: Monte Carlo, v Monaku! Ty mluvíš o Monte Cassinu.

0360 Galina: A jo, takže je oškubem?

0361 Alina: Do posledního penny, navíc, tenhle barák jím časem spadne stejně na hlavu, je to barabizna!

0362 Galina: Genitální! Ale myslíš, že na to přistoupí?

0363 Alina: Nezbyde jím jiná možnost Galino. Navíc, pokud nepřistoupí, tak zvolíme plán Bé.

0364 Galina: Bé? My budeme pást ovce?

0365 Alina: Ty jsi blbá. Ale, co Tě nemá. Ne, prostě se postaráme o to, že se jím stane nějaká negoda. Negody se stávají běžně. Pamatuješ fna mladýho Ivanova?

0366 Galina: Jurije? Pamatuji, byl tak mladý.

0367 **Alina:** Jo, zemřel při negodě.

0368 **Galina:** A jak vlastně?

0369 **Alina:** Někdo mu stoupl na prsty.

0370 **Galina:** Ahá! Ps, na to se dneska umírá?

0371 **Alina:** Když se jimi držíš za okenní rám, tak ano.

0372 **Galina:** Ahá! A jo. Blbá negoda.

0373 **Alina:** Jo, ale když to tak vezmeš, v Rusku zas tak vzácná není.

0374 **Galina:** To ne, tam se stávají negody pořád.

0375 **Alina:** Tak vidíš a pokud nám naši Pat a Mat nepřistoupí na dogodu, tak.

0376 **Galina:** Vypadnou z okna.

0377 **Alina:** No tady v přízemí sotva, ale jo, postaráme se o to, abychom už nikdy neživořily.

0378 **Galina:** Genitální Alino!

0379 **Alina:** Já vím, já vím!

{Opona.}

5. dějství

0380 **Howard:** Cože? Co jste to říkala?

0381 **Alina:** Slyšel jste dobře, berte, nebo nechte být.

0382 **Donald:** Jak všechno? Jak nechat jen dům?

0383 **Alina:** Tak jsem to řekla, ostatně, jakožto jediná právoplatná dědička v závěti na to mám plné právo.

0384 **Howard:** – Tak to ani omylem! Na to hezky zapomeňte holčičko!

0385 **Donald:** Přesně! Přesně tak! Na žádné vaše výmysly jen tak nepřistoupíme!

0386 **Galina:** Jak chcete, ale v tom případě si má paní nechává vše, peníze, i dům!

0387 **Alina:** Tak, tak...

0388 **Howard:** To je neslýchané, to je drzost!

0389 **Donald:** Neslýchané! Neslýchané!

0390 **Howard:** Helga si pro vás přichystala nejlepší králičí fašírku, co umí a se zachováte k nám, k vašim hostitelům takhle?

0391 **Donald:** Přesně nastavíš ruku a ukousnout ti jí až po kořen.

0392 **Alina:** Ale, s tímto přístupem budete brzy vy dva, co budou nastavovat ruku, pro almužnu na náměstí, protože budete bezdomovci.

0393 **Howard:** Jestli si myslíte drahá Felicie, že nás tímto zastrašíte a přesvědčíte, tak jste na omylu! –

0394 **Galina:** Tss, no toto! Taková drzost.

0395 **Donald:** Drzost má spíše ta vaše paní madam Octávie!

0396 **Galina:** Jaká Octávie, co to me... á ano, dá, teda yes, yes, teda nou, jakou drzost? My vám nabízíme seriózní domluvu!

0397 **Alina:** Přesně tak, já jsem totiž nezapomněla na americkou cnost.

0398 **Howard:** Tu vaši cnost si strčte za klobouk! A tohle, pojd Done, já to už nemůžu ani vidět! Dělá se mi tady z toho a těchto dvou dám mdlo!

0399 **Donald:** Jsem Ti v patách! –

0400 **Galina:** – Há! A máme je tam, kde jsi chtěla!

0401 **Alina:** Je to trochu škoda, že nepřistoupili na tu dohodu, takto budeme muset přitvrdit.

0402 **Galina:** Jakože, jakože je budeme –

0403 **Alina:** Ale neee, co tě nemá. Navíc, to nebude potřeba. Nemají na nás žádnou páku, budou zoufalí. Necháme je

vycukat a pak budou rádi, že jsou rádi a klidně nám podepíšou i smlouvu s ďáblem.

Galina: Haha! Tos to dobře trefila!

Alina: Jo, ale tentokrát už budeme požadovat víc. Myslím, že si tento dům ponechám jako letní sídlo. Začíná se mi líbit.

Galina: Oooo letní sídlo. Budeš lady Alina Djakoňova, alias Felicie Thompsonová.

Alina: Zní to dobře. A jako první, odstraním tady tu hnusnou výzdobu. Co to má být? Moderní umění? Jako by prodělal těžkou autonehodu –

Galina: Bude to chtít hodně peněz, ale to Ty budeš mít více, než dostatek.

Alina: Aaaano, chce to malou oslavičku.

Galina: Hm, ale na stole máme jenom tyhle patoky, ale nevadí. Všimla jsem si, že Donald má ve sklepě ne úplně dobře udělanou schovku svého nejlepšího chlastu.

Alina: Ne úplně dobře udělanou?

Galina: Tak, když jsem jí našla já?

Alina: To je pravda, pojďme. –

Donald: To snad není možný! Já tomu furt nemůžu uvěřit! Chápeš to Howe? Ona nám chce vzít, všechno! Všecko!

Howard: Taky tomu nechci věřit a to ještě před pár dny byly naše životy úplně jiný, bezstarostný.

Donald: To přece nemůžeme nechat jen tak Howarde, musíme se bránit, musíme to hnát k soudu, co k soudu, k nejvyššímu soudu, ke sněmovně, k premiérovi a když né k němu, tak rovnou ke králi!

Howard: Moc fantazíruješ, tady ti ani král Anglie, ani

prezident U.S.A. nepomůže. Ta ženská je prostě jediná v závěti, pokud bude stále naživu.

0418 Donald: Počkej, poškej, poškej. Co že jsi to řekl?

0419 Howard: Že Ti nepomůže ani král, neslyšels?

0420 Donald: Nene, to posle... to poslední. Že když bude stále naživu.

0421 Howard: No a to očividně je, takže...

0422 Donald: Přesně tak...

0423 Howard: Chceš říct...

0424 Donald: Ano...

0425 Howard: Úplně?

0426 Donald: Úplně, dočista a úkladně!

0427 Howard: Donalde, vzpamatuj se! To přece nemůžeš myslet vážně!

0428 Donald: Myslím, myslím bratříčku.

0429 Howard: Ale to přece – , počkej, slyším ty dvě nádhery, že jdou sem, tady ne! Stěny tu maj uši a beztak tu jsou štěnice! Jdeme do salonku! – .

0430 Donald: Přesně, štěnice tu maj uši!

0431 Alina: Teda Galino, teda pššš, teď jsem to málem posrala a prozradila nás... Octávie, O.C.T.A.V.I.E....

0432 Galina: Nikdo tu není, nemusíš mě pštít.

0433 Alina: Nikdy nevíš, netrajdaj tu jenom Pat a Mat, ale i ta jejich německá Hildegarda.

0434 Galina: Stejně si myslím, že až budem mít prachy a barák, tak jí budem muset vyhodit. Myslím, že něco čuje.

0435 Alina: Protože není na rozdíl těch dvou tak úplně blbá, ale mazaná jak německej ovčák.

0436 Galina: Její původ se nezapře.

0437 Alina: To teda, furt tu čmuchá jak ohař.

0438 **Galina:** Ohař se dá přeci utratit.

0439 **Alina:** Nemusíme být tak razantní, stačí odvézt někam do lesa a tam vypustit. Daleko a daleko. On hlady umře sám.

0440 **Galina:** Kolikrát nevím, kdy mluvíš vážně a kdy si ze mě utahuješ.

0441 **Alina:** Co myslíš? – A šup s ním doprdele. Dáme tam místo toho tenhle – Vůbec nechápu, proč měli tenhle obraz ve sklepe. Je mnohem krásnější.

0442 **Galina:** To jo, kdo že je autor?

0443 **Alina:** Ukaž, nějaký Adolf H., Rakousko, Vídeň 1921. Hm, to mi nic neříká.

0444 **Galina:** Na mě se nedívej, já modernímu umění nerozumím.

0445 **Alina:** Moderní umění nepochopíš, ale tohle je pěkný kousek, hned vidíš, co chtěl autor sdělit.

0446 **Galina:** A co s tímhle? –

0447 **Alina:** Tenhle šunt? Pochybuji, že to má a bude mít nějakou cenu, hodíme to někam na zem, pak se to vyhodí.

0448 **Howard:** – Co to má být?? Ona mi sundala Modiglianiho a dala na jeho místo Hitlera??

0449 **Donald:** Hitler maloval obrazy?

0450 **Howard:** Kdyby tam dala Maneta, Renoira, Degase, či Picassa, tak bych to pochopil, ale tady s tím Rakušákem to přehnala!

0451 **Donald:** –

0452 **Howard:** – Měl jsi pravdu! Zabijem ty mrchy! Já si vezmu na starosti Felicii a Ty Octávii!

{Přestávka.}

 Písnička na přestávku od Ondřeje.

 Gong 1×.

 Gong 2×.

 Gong 3×.

{Ponížít lustr.}

6. dějství

0453 **Helga:** – Ták a máte to hotový šéfe.

0454 **Howard:** No to jsem zvědavý, bude to fungovat?

0455 **Helga:** Rozhodně! Je to výsledek německé precizní práce a ta byla a bude vždy zárukou kvality. Viděl jste někdy naše auta?

0456 **Howard:** Viděl jsem vaše Volkswageny, ve kterých jezdí nacisti.

0457 **Helga:** Však ti by v žádných krámech jen tak nejezdili, há!

0458 **Howard:** No dobrá, dobrá a jak to teda funguje?

0459 **Helga:** Úplně jednoduše, kdokoli, nebo cokoli sedne na toto křeslo, sepne se důmyslný a složitý mechanismus, který rozjede káble od křesla směrem ke Generátoru, kde dojde k nahromadění velkého množství elektrické energie, která se po zemi těmato drátkama a touto kvalitně vyrobenou prodlužkou dostane do tohoto elektrického křesla a způsobí mu šok.

0460 **Howard:** Vražedně geniální nástroj smrti!

0461 **Helga:** No, tak si říkám šéfe, fakt potřebujete takovouhle past na kuny? Vždyť tu snad kuny ani nemáme.

0462 **Howard:** Naopak Helgo, máme tu problém s kunami a fakt hoooodně – proradnými.

0463 **Helga:** No, tohle ty kuny rozhodně zabije.

0464 **Howard:** No, to doufám, hlavně jednu velkou kočku

potřebuji důsledně zamordovat.

0465 Helga: – Tak a je to aktivní, hlavně, dávejte si pozor šéfe, abyste si do toho křesla nesesdl vy, nebo třeba paní Felicie.

0466 Howard: Ale, jen se nebojte Helgo, dám si pozor, aby tomu křeslu věnovala mimořádnou pozornost. Ale teď už, můžete jít, běžte si odpočinout.

0467 Helga: Jdu si dáchnout šéfe. –

0468 Howard: – Felicieeee? Juhúúúú.
– Felicie? Halo? Felicie?

0469 Alina: A! Dá? Teda, ehm yes, ou yea? Vy mluvíte na mě?

0470 Howard: Jste přeci Felicie, nebo snad ne?

0471 Alina: Ah, dá, přeci, kdo jiný, když ne já? Haha! To dá rozum!

0472 Howard: No, přesně, kdo jiný, když né Vy?

0473 Alina: A co jste mi chtěl?

0474 Howard: Drahá Felicie, asi jsme začali z poněkud špatného konce. Pojdte si dát skleničku a trochu probrat celou situaci.

0475 Alina: Há! Skleničku? Nedal jste do ní jed, že byste mě chtěl v nestřežený moment otrávit?

0476 Howard: Ale vůbec ne! V nestřežený moment otrávit, pojdte si sednout do křesla.

0477 Alina: Co ta péče?

0478 Howard: Ale tak, to víte, rád bych vám udělal masáž nohou, stačí si jen sednout do křesla a svěřit se mé vytríbené péči. Chci vám ukázat, že já, ani můj bratr nejsme žádní vypočítaví prospěchářští prevíti.

0479 Alina: Jo, to od vás sedí! – ale není to náhodou tím,

že by vám teklo do bot?

0480 **Howard:** Do bot?

0481 **Alina:** Celou dobu jste si žili jak králové, když vám vaše... teda naše, i moje, to dá rozum, že i moje ne, tetička sypala žetonky na váš drahý životní styl. Ale teď máte utrum, tak hledáte všemožné cesty, jak z toho ven.

0482 **Howard:** Ale nikoli, to se pletete!

0483 **Alina:** Nene, jen to na mě nezkoušejte – há! Já moc dobře vím, o co vám jde!

0484 **Howard:** Skutečně? –

0485 **Alina:** Chcete se vetřít do mé přízně tím nejvíce prohlédnutelným způsobem! Chcete mě uchlácholit krásnými řečičkami, abych si to s tím dědictvím rozmyslela! Ale to se vám nepodaří, vy! Vy jeden, lišáku mazanej! Já nejsem ten typ holky! Navíc, je to nechutné! Vždyť jsme rodina!

0486 **Howard:** Ale já, já, to jste špatně pochopila, drahá Felicie! –

0487 **Alina:** Jen se nedělejte, nejsem včerejší! To by tak bylo, abych se nechala od vás napálit! Mě rohlíkem, a co víc, tímhle patokem, jen tak neopijete! –

0488 **Howard:** – Co se to právě stalo? Co to bylo? To jsou dneska lidi. – A doprdele.

 Jiskření Jiří.

0489 **Donald:** Čoveče, co tu provádíš??

0490 **Howard:** Pokusil jsem se spáchat o sebevraždu, ale jaksi jsem nepochopil návod.

0491 **Donald:** Cožeto?

0492 **Howard:** No tak tam nestůj a pomoc mi Ty pitomče!

0493 **Donald:** Jo, promiň – Jseš tam pěkně, no na tři, raz,

dva, rúúúp, no pojd', jseš pěkně těžkej, čoveče.

{Světla zpět. Lustr nahoru.}

0494 **Howard:** No dovol? To jsou vypracovaný svaly, chodím na jógu! – Podařilo se Ti zabít Octavii?

0495 **Donald:** – Nene, já, víš už jsem jí měl, zrovna si dávala koupal, říkám si – to je moje šance, vezmu toustovač, jako u naší tetičky – hodím jí to do vany, ona se zacuká jako kapr na souši a je to! Ale... měl jsem jaksi krátkou šňůru. Je prostě dobrá! A co Ty? Byl jsi alespoň Ty úspěšný?

0496 **Howard:** Ale houby, ta Felicie, je mazaná jak liška! Jako by to čula, že něco chystáme!

0497 **Donald:** Vážně?

0498 **Howard:** Jo, víš, už jsem jí měl, ale... těžko se mi to přiznává, ale přechytračila mě.

0499 **Donald:** Jsou dobrý, co budeme dělat?

0500 **Howard:** No, kamaráde, tady se obávám, že my na ně jen tak stačit nebudeme. Bude to chtít profíka.

0501 **Donald:** Profíka, jakože, jakože?

0502 **Howard:** Jo, nějakýho, šestkaře, vrahouna, likvidátora, co by zkrátka udělal tu špinavou práci za nás. My na tohle nejsme. Jsme klasický podnikatelé. –

0503 **Donald:** No, já nikoho takovýho neznám.

0504 **Notářka:** – Eh, pánové.

0505 **Donald:** Paní Cambellová!

0506 **Howard:** – Ehm, notářka, to je mi překvapení – Teda chci říct. Co tu dělám? Musel jsem být náměsíčný, teda Donalde! To není hotel Imperial, co jsi mi sliboval!

0507 **Donald:** –

0508 **Notářka:** Jen klid pánové, hledala jsem vás všude, nejdříve v golf klubech, v tenis klubech, v nejlepší re-

stauracích, poté druhých cenových, třetích cenových, čtvrtých cenových, v bufetech, v márnících, no až mě napadlo jít sem.

0509 Donald: Promiňte, my, víme, že jsme sem asi neměli chodit.

0510 Notářka: Ale to je v pořádku, naopak, došlo k drobným změnám, dům si nechat můžete, alespoň prozatím —

0511 Donald: Ale to je skvělé, to řeší náš problém.

0512 Howard: Ne tak úplně, nezapomeň, že dva problémy, velký problémy máme pořád nasáčkovaný v tomhle baru.

0513 Donald: No to máš pravdu, ale to asi jen tak nevyřešíme.

0514 Howard: My ne, ale paní Cambellová, při své práci asi znáte hodně lidí že?

0515 Notářka: No tak, nějaké kontakty jsem za ty roky v oboru posbírala, jen co je pravda.

0516 Howard: No a nemáte čirou náhodou — nemáte náhodou kontakt na nějakého, ehm odklízeče?

0517 Notářka: Drahoušku, ehm, myslíte jako na technické služby, to bych musela zavolat Klímešovi.

0518 Donald: Nene, nikdo takový, my myslíme, jiného odklízeče.

0519 Howard: — My myslíme, no takového odklízeče, kterej odklízí lidi, z cesty.

0520 Donald: Nepohodlné dědičky, otravné služebné, chápete.

0521 Notářka: Ah tak, chápu, no v tomto ohledu pánové, máte štěstí, mám kontakt na jednoho krejčího.

0522 **Howard:** Paní Cambellová, vy jste nás asi nepochopila...

0523 **Notářka:** Nene, chci říct, že to, že je krejčí je jeho krytí, jinak je velmi šikovný v oboru, který hledáte.

0524 **Donald:** Jo takhle, krejčí zabiják.

0525 **Notářka:** Ano, jmenuje se pan Wolf. Víte co? Domluví vám s ním schůzku.

0526 **Howard:** No to je přímo skvělé! Byla byste nejhodnější!

{Opona.}

7. dějství

0527 **Howard:** – Done! Tam ne, pojd' raději sem! –

0528 **Helga:** – Tady to chcete?

0529 **Alina:** Dá, tedy, yes ano tady tak.

0530 **Galina:** Výborně má paní, tady se to bude vyjímat mnohem lépe, ne jak za starých pořádků – je potřeba dům řádně provzdušnit.

0531 **Alina:** Tak to máš naprostou pravdu Gal... Octávie, chci říct Octávie. Provzdušnit to tady chce, hlavně vyvětrat ten smrad zahálky a lenosti –

0532 **Galina:** Bude to chtít i vonné svíčky a ne jedny, ale celou bednu, bude to trvat týdny, než odsud dostaneme ten puch.

0533 **Alina:** Ano, tedy yes. A ještě to bude chtít Helgo, abys odsud vynesla ty odpad.

0534 **Helga:** Myslíte ty dva pytle s odpadky na vyhození?

0535 **Alina:** Yes, teda měla jsem na mysli hlavně ty dva balíky na gauči, ale ti se již brzy vynesou sami haha!

0536 **Howard:** Co to?

0537 **Donald:** Jen klid, jenom provokují, nenech se zdeptat,

pamatuj, brzy dorazí řešení.

Zvonek, dveře.

0538 Donald: Áááá, slyšíš? To bude jistě ono, půjdu otevřít.

0539 Helga: Klidně otevřu.

0540 Donald: Není třeba, já za vás zaskočím.

0541 Alina: Jen ho nechte, ať si zvyká, že mu nikdo nebude stát za zadkem a obsluhovat ho. Navíc, budete potřeba jinde, musíme projít zbytek baráku a vyházet staré věci. – a začneme u pána Howarda.

0542 Galina: Áha! Už si chystám pytle.

0543 Alina: Nene Octávie, budeme to vyhazovat rovnou z okna.

0544 Helga: Ah, no jak řeknete, má nová potenciální paní.

0545 Alina: Jen jdeme, jdeme, jdeme a ty dva pitomce tu necháme, pánové? –

0546 Donald: – Já jí dám, potvoře –

0547 Wolf: – Džeň dobrý pánové, jsem tu správně na adrese 508 Baker Street?

0548 Howard: Naprosto.

0549 Wolf: OK! To moge vejšť. Panovie, mluvilem s Vaší notářkou, i ona pověděla, vy prý šukáte – tedy že vy potřebujete pomoc likvidatora.

0550 Donald: Vy nejste krejčí?

0551 Wolf: Krejčí ?? Očiviště, jasne jestem krejči. Je to jedna mých krycích profesí. Jsem také řezník, řidič, uklízeč a čistič, a taktéž zmíněný likvidátor – škůdců.

0552 Howard: Jdete vhod, deratizéra teď potřebujeme jako sůl, pane, pane?

0553 Wolf: Jsem Wolf! James Wolf! Po našemu Jacek Wolf!

—

0554 **Donald:** Áááá Polák.

0555 **Wolf:** No tak!, no i co? Máte problém s Polákami?

0556 **Donald:** Ale vůbec ne, Britská ekonomika vlastně stojí na pracovnících z Polska.

0557 **Wolf:** No to pravda! Bo jak by nebylo Polakuv, museli by jste robit rukami i vy dva!..a to by byla cela Anglia v dupě!

0558 **Howard:** Původ není podstatný, hlavně, když nás zbavíte škůdců.

0559 **Wolf:** No dobra v pořondu. A ty škůdce někde poblíž?

0560 **Donald:** Ano, v tomto domě, hned vás za nimi zavedete, jen. Ehm promiňte, ale můžete nám ehm prokázat nějak své kvality?

0561 **Wolf:** No jasne! Tak! Moge pokazač. Tu! Čti! –

0562 **Howard:** – Mafianský boss Don Coppola zastřelen v restauraci neznámým zabijákem, 17 ran do hrudníku.

0563 **Donald:** Vaše práce?

0564 **Wolf:** No očiviště, moja robota!

0565 **Howard:** Kvalitní práce, sedmnáct průstřelů na komoru.

0566 **Wolf:** Ale niepatřte na te ďury, ale na to sako, co má boss na sobě! Ja jsem mimo to též skutečny krejči!

0567 **Donald:** Ah tááák, oblek.

0568 **Wolf:** No jasne! I nemusím vam mluvit, že po tym zdjenču-fotce v novinách se mi zakázky jenom hrnou. Moge Vam vzat tež miry na sako nebo jiny futral.

0569 **Donald:** Nene, to nebude třeba.

0570 **Wolf:** No dobra, ..Samozřejmě jsem ho taky i zabil, bo platil mizerně.

0571 **Howard:** Zrovna jsem si vzpomněl, že bychom měli pro-

brat otázku placení, pane Wolfe.

0572 Wolf: No tak! беру 1500 liber za glove, i jak to bude více hlav, udělám Vám slevu na 1000 liber.

0573 Donald: Tisíc? No to je teda randál, jen co je pravda.

0574 Wolf: To je standardní cena za mé služby, nebo mám snad odejít?

0575 Howard: Nene, za ty prachy to stojí, že ano Done?

0576 Donald: No, tak dobře, ale doufám, že odkráglujete fakt kvalitně, pomalu mi vypily všechn chlast, člověk by řekl, že to nejsou Američanky, ale snad Rusky s tím, jakej mají splávek – Tady.

0577 Wolf: Dženkuji, teď mě nechte se dát do roboty, bude to po krejčovsku, rovný střih.

0578 Howard: Jestli to znamená, že budou při tom trpět, klidně připlatím. Hele, jednoduše. Vaše cíle se jmenujou Felicie a Octávie, prostě jak vozový park Škodovky.

0579 Donald: Jsou vzadu s naší služebnou Helgou.

0580 Wolf: Tu mám též zlikvidovač?

0581 Donald: Tu ne, občas máme ty tendence, ale ještě jí budeme potřebovat, takže jí ušetřete.

0582 Wolf: Rozumiem, odpravit jenom ty dva samochody Oktavku a Filcku.

0583 Howard: Němku nechat.

0584 Wolf: Němku? A tak, bude to těžke nestřílet na Němce, kor s naší historií. No dobra-možna až někdy jindy – budiž.

0585 Donald: To zvládnete, pamatujte! Jde o hodně, vkládáme do vás naděje!

0586 Howard: Náš osud, jestli zůstaneme na ulici, nebo ne, závisí od vaší mušky chlape!

0587 Wolf: No jasne! Jasne! OK,už mě nechte se dát do roboty.

0588 Howard: Ano, my si mezitím zajdeme, na golf, Done?

0589 Donald: Ano, dobrý nápad, ať máme aliby. Necháme tu pána krejčího pracovat.

0590 Alina: Ah, jsem tak exhausted! – ah, suka bliat, už jsem to nemogla vydržet!

0591 Galina: Být služebnou anglické dámušky na úrovni je teda pěkná fuška.

0592 Alina: Neboj Galino, ještě to chvíli musíme vydržet a pak si budeme už žít na úrovni.

0593 Wolf: State! Hands UP! Hende Hoch! Kurva!

0594 Alina: Tu!

0595 Galina: Tu!

0596 Wolf: Ruki vierch!

0597 Alina: Á!

0598 Galina: Á!

0599 Wolf: Pomalu, ale velice pomalu se otečte ku mně, a ruki ať na ně vidím!

– Ja pierdolę! Alina a Galina! Boha jeho! Co vy dvě Lasky tu robíte?

0600 Galina: Jacku? Co ty tu děláš??

0601 Alina: Jacek Wolf, řezník z Varšavy v mém dómě?!

0602 Wolf: Ty vy máte co vysvětlovat, chcete mi povědzeč, že ty dvě anglické baby, co mám udělat jste vy dvě??

0603 Galina: Ehm, oddělat?

0604 Wolf: No, tak! – ti dva pedali Thompsonovi mi zaplatili, abych opráskl nějakou Felicii a Oktavii, to mi nechcete namluvič, že to jste vy dvě!

0605 Alina: Co myslíš Jacku?

0606 Wolf: No?! Myslím, že mě mělo zaraz napadnout, že v tom mají prsty dvě největší podvodnice od Terstu až po Istanbul! No to ale mění situaci! No kurde! Co tu kujete?

0607 Alina: Co myslíš? Je tu příležitost a my jí s Galinou chceme náležitě využít!

0608 Wolf: No fajně! Cholera!... To předpokládám, že Ti dva nemají vůbec páru, s kým si to začali!

0609 Galina: Ti dva? Há! To jsou úplný neandrtálci! Ti neví vůbec, která bim bam!

0610 Alina: Přesně! Jen se chci zeptat, kolik Ti zaplatili?

0611 Wolf: – Dost, abych zmáčkl spoušť a ještě si řekl o dvojnásobek, když jim pak řeknu pak, co jste vy dvě zač!

0612 Galina: Ouuu, Jacku, to nemyslíš vážně? Ty bys nás fakt odpráskl? I po tom, co jsme pro Tebe obě udělaly?

0613 Alina: Da, pamatuješ si, ten tvůj malý problém? Pamatuješ si na Budapešť?

0614 Wolf: Na Budapešť se nedá zapomenout, i na vás dvě jakbysmet! A taky na těch 30 dalších nadržенých lasek po vas. A to mi nikdo nedošel na pomoc! Sám jsem se musel z toho vylízat!! Ale teď sorry, byznys je byznys!

0615 Galina: Jako kdyby ti to lízání vadilo. Dá, to je pravda! Když nás ušetříš, prachy, které nám z toho kápnou Ti zdvojnásobíme!

0616 Alina: A nač troškařit! Dáme Ti šestinásobek! Když, nám trochu pomůžeš...

0617 Wolf: Šestinásobek?? Tak to můžu chvílku poslouchat!

0618 Alina: No, tak jsme jenom krůček od toho shrábnout všecko a vypadnout, ale máme tu malý problém.

0619 Galina: Dva malé problémy, ty dva křováky!

0620 Wolf: Chcete říct, že když se o ně postarám, tak zaplatíte šestinásobek?

0621 Alina: – Dá! Šestinásobek, na ruku! A hodinu s Galinou k tomu!

0622 Galina: Půlhodinu!

0623 Alina: Čtyřicetpět minut!

0624 Galina: Patnáct, dýl, nevydrží...

0625 Alina: No, tak slyšel jsi mou nabídku!

0626 Galina: Její nabídku!

0627 Alina: Vždyť říkám: mojí nabídku. Ber, nebo nech být!

0628 Galina: No tááák, udělej to, kvůli starým časům, kvůli Budapešti.

0629 Wolf: No, tak, tak dobrá! Ale jenom kvůli starým časům!

0630 Alina: Výborně! Můžeš se hned dát do práce, ale – nenadělej tu moc svinčák, ať nemusí Galina znovu tepovat koberce!

0631 Galina: Jo, raději půjdeme, já nemůžu vidět krev!

0632 Wolf: Spolehněte se baby, udělám to rychle.

0633 Galina: Jo, tak tomu u Tebe věřím.

0634 Wolf: Nech si toho jo?

0635 Donald: Hm, kde jsou všichni? Myslíš že už se Wolf dal do práce?

0636 Howard: Doufám, že jo, ale není slyšet žádný křik.

0637 Donald: Teda povím Ti, třeba je to takovej profík, že to udělá nejen beze svědků, ale i bez řevu.

0638 Howard: No, doufám, že to už bude, chci, ať to už máme všichni rovnou za sebou!

0639 Wolf: – Tak to vám mohu oběma splnit!

0640 Donald: Jáj! Pan Wolf! To je mi ale překvapení!

0641 **Howard:** Chcete říct, že jste už hotov?

0642 **Wolf:** Brzy budu!

0643 **Donald:** – Tak to je dobrá zpráva!

0644 **Howard:** – Myslím, že jsi to špatně pochopil bratře, z lovce, se stala potrava.

0645 **Wolf:** Tak jest!

0646 **Howard:** Ale noták, zaplatili jsme, to jako chcete teď oddělat nás dva?

0647 **Wolf:** Tak jest!

0648 **Donald:** Počkej, chceš říct, že nás, že nás chce teď Wolf jakože zastřelit?? Ale proč? Zaplatili jsme vám! –

0649 **Wolf:** Z toho si nic nedělejte, stává se, že klienta přeplatí jiný klient!

0650 **Donald:** To je neslýchané! Dám vám záporné hodnocení a rozhodně Vás už nikomu nedoporučím!

0651 **Wolf:** S tím asi dokážu žít, ale vy už dlouho nebudete! Ruce ať na ně vidím! Ták, slíbil jsem, že to bude bez krve, ale to asi nesplním, i když jsem odborníkem! Na stranu! Ať se nezacákám od vás od krve. Potřebuji si k tomu sednout.

0652 **Howard:** Hele, ať vám slíbili cokoliv, zaplatíme víc! Třeba šestinásobek.

0653 **Wolf:** To těžko, víc nemáte! –

0654 **Howard:** Než si sednete! Měl byste vědět...

0655 **Wolf:** Ticho!

0656 **Howard:** Ale... –

0657 **Wolf:** Ticho, nebo vás odprásknu jako prvního! – Ták i teraz si pustíme hudbu, ať ty výstřely nejsou slyšet! –
 Jiskření Mira.

0658 **Wolf:** Ááááááá

{Světla zpět.}

0659 **Howard:** No, o tomhle jsem mluvil!

0660 **Donald:** Doprdele! Já si do toho křesla chtěl sednout taky!

0661 **Howard:** Nestůj tam a pojd' mi s ním pomoci!

0662 **Donald:** Jo, jak pomoci?

0663 **Howard:** Seber mu zbraň!

0664 **Donald:** Jojo, mám jí!

0665 **Helga:** – Co to tu je za rámus? My máme návštěvu?

{Rozpojení káblíků.}

0666 **Howard:** Helgo! Nečumte tam a rychle, skočte pro nějaký provaz!

0667 **Helga:** Provaz? My budeme mít večírek sado maso hrátek?

0668 **Howard:** Přestaňte vtipkovat a přineste lano!

0669 **Donald:** Ná, svaž ho tímhle –

0670 **Howard:** Jo, dobrý nápad!

0671 **Wolf:** – Jáj, sabáky! Co robíte?

0672 **Howard:** Tak a teď nám řeknete, kolik vám ty dvě slíbily!

0673 **Donald:** Jo, všechno nám vyličíte.

0674 **Wolf:** Nic vám neřeknu! Vypadám sice jako takový klidas, ale uvnitř jsem šelma vilkorys! – Do dupy s vami! Cholera jasna! Vy Švině anglickie!

0675 **Helga:** – Tady, svážeme ho!

0676 **Howard:** Skvělé Helgo!

0677 **Donald:** A teď kápněte božskou!

0678 **Wolf:** Já nebudu mluvit! Zapomeňte! To byste mě museli mučit!

0679 **Helga:** Jo, tak to vám ráda splním, hlídejte našeho hos-

ta, skočím do garáže pro letlampu, autobaterii a štípačky.

Howard: Helgo!

Helga: Jen klid, nedělám to poprvé, my v Německu máme s Poláky své zkušenosti –

Donald: Občas mě naše služebná děsí!

Wolf: Mě taky. – Nechte mě! Já budu křičet! Alinooo! Galinoo! –

Howard: – Ticho!

Donald: O jaké Alině a Galině to mluví? Že by měl komplice?

Howard: Čert ví. – Ten nic neřekne.

Donald: Hmm, třeba změním názor, když použijeme drastické metody, nemusíme čekat na Helgu, máme přeci bouchačku.

Howard: Dávej pozor!

Donald: V klidu, mám to pod kontrolou, řekni nám – doprdele!

 Zvuk výstřelu.

Howard: Tys toho chlapa odpráskl!

Donald: Ježíš! Je nechtěl, byla to nehoda! Má to strašně jemnou spoušť, ani jsem nevěděl, že je nabitá!

Howard: Ty jsi idiot! Tys toho chlapa zabil! A nemíř s tím na mě!! –

 Zvuk výstřelu.

Howard: Podruhé! Ty jdeš idiot!!

Donald: Jojo, jasně, zase výčitky, jako s těmi králičky.

Howard: Vyser se na králičky, tohle je vážná věc! Dej to sem.

 Zvuk výstřelu.

Helga: Tak mám... vy jste teda kreténi. Vy jste toho

chlapa odpráskli?!

0697 **Howard:** To Donald!

0698 **Donald:** Na mou obhajobu, byla to nehoda a stejně nás chtěl zabít!

0699 **Howard:** Jo jasně, tak žádná škoda, vždyť je mrtvej! Co budeme dělat?

 Zvuk výstřelu.

0700 **Helga:** Jen klid pánové, tohle není mý první rodeo. Musíme se zbavit mrtvol, to nechte laskavě na mně. Měli jste ho pohlídat a místo toho jste ho okráglovali. Radši už nic nedělejte, nebo ještě někdo přijde k úhoně.

0701 **Howard:** Jo, Donalde, zahod' tu bouchačku!

0702 **Helga:** Nein! Pistoli si vezmu já a zbavím se jí. Není vražedná zbraň, není vrah. Víte co, raději běžte, hlavně zabavte nějak naše hosty Felicii a Oktávii, ať si nevšimnou toho, že tu máme mrtvolu.

0703 **Donald + Howard:** Jo, jo, máte pravdu.

0704 **Howard:** Co s ním máte v plánu udělat?

0705 **Helga:** Nu což, vyřeším to s ním, jako s těmi králičky.
{Opona.}

8. dějství

0706 **Alina:** Tss, hlídej, jestli nejdou, nebo jestli nejde Jacek!

0707 **Galina:** Dá, hlídám, hlídám, jen si pospěš!

0708 **Alina:** Dveře hlídej!

0709 **Galina:** Ale to jsi neřekla!

0710 **Alina:** Kterou? –

0711 **Galina:** Tuhle! Tenhle patok bude tutovka!

0712 **Alina:** Tuhle?

0713 **Galina:** Jo!

0714 **Alina:** Jdu na to, jenom prosím tě! Hlídej, jestli nejdou!

0715 **Galina:** Jo porád, už to tam sypej!

0716 **Alina:** Áha, tak jestli tohle rozdýchají, tak jsem Carevna Kateřina!

0717 **Galina:** Ukaž? – Ještě tam přidej, jsou to chlapi jak řízci. – A co to vlastně je?

0718 **Alina:** Jed na krysy, extra silný.

0719 **Galina:** Áha, Alino, jed na krysy, no na ty dva to sedí!

0720 **Alina:** – Táák a šup zpátky, hezky nenápadně – hlavně si pak musíme pamatovat, jaká to je láhev, ať se toho nechtěně nenapijem! To nebude žádný problém. – Tak tady se už nenapijem.

0721 **Galina:** Dědictví je naše!

0722 **Alina:** Dědictví je naše!

{ Opona. }

9. dějství

0723 **Galina:** Proč jsou tu ti dva? A proč jsou ještě naživu? A kde je Jacek?

0724 **Alina:** Víím toho tolik co ty.

0725 **Donald:** Ehm, tak asi začnu, my jsme se rozhodli s Howardem, že Howe, že chceme tak nějak ehm, zakopat válečnou sekeru.

0726 **Howard:** Ano, seběhlo, ehm stalo se toho tolik, ale rádi bychom se s vámi udobřili.

0727 **Galina:** Ale, ale, co vás k tomu vedlo?

0728 **Alina:** Dá, teda, ehm yes. Nemá to náhodou něco společného s naší nedávnou návštěvou?

0729 **Galina:** Ehm, to trefila hlavičku na hřebíček... nebo jak to je, kde se náš host nachází? To jako už musel odjet?

Donald: Ehm host, jo Wolf, no on ehm...

Helga: – Podává se večěře! Moje specialita Polské vlčí klobásky!

Alina: No konečně, mám už hlad jak vlk!

Galina: Uhni, dáme si gábl.

Howard: S tím vlkem jste to trefila. Helgo?

Helga: Ano šéfe?

Howard: Nechcete mi snad říct, že ty Polské klobásky jsou...

Helga: Ale ano, žádná dvojitá kvalita potravin, je to 100% maso, Polské provenience.

Donald: – Ehm eugh...

Alina: Ale copák, copák? Ohrnujete nos?

Galina: Dá, teda yes, ale seru na to, tady máte gábl od vaší Elgy a vám snad nechutná? Je spíše libo humra?

Howard: Vy nevíte, to, co my.

Alina: Hmm, Helgo, teda, tak skvělé klobásky, to jsem už dlouho nejedla. Co v nich je?

Helga: To je překvapení.

Donald: – To máte pravdu, překvapení a vyděšení jsme dost.

Alina: No, dejte si klobásku a bude vám hej.

Galina: Moje řeč, tak co že jste nám chtěli.

Howard: No, my jsme chtěli. Ehm, rádi bychom navázali tam, kde jsme přestali a rádi bychom zakopali válečnou sekeru.

Alina: To už jste říkal, ale tady vás zastavím. Víte, my víme, co jste chtěli udělat. — No, ano, že jste nás chtěli obejít s notářkou. Ale to se vám nepovede!

Galina: Přesně! A protože jste hráli tak nečistou hru,

tak vám dáváme na vybranou.

0750 Alina: Buď vypadnete zítra ráno po dobrém, nebo vás vystěhujeme za pomoci síly.

0751 Howard: Cožeto??

0752 Alina: Slyšel jste dobře, tady s vámi nebudeme sdílet domácnost a dýchat váš vzduch ani o den víc.

0753 Donald: Co jsi to dovolujete? Vyhazovat nás z našeho vlastního domu? Vy jste tu hosti!

0754 Alina: Již brzy budeme paní tohoto domu a vy bezdomovci!

0755 Donald: Tak to je vrchol! Vypadněte z mého domu! Říkám do po dobrém!

0756 Galina: Vy nás nemáte odkud vyhazovat, vy, vyyy... imitace něčeho!

0757 Donald: Kde máme tu pistoli???

0758 Howard: Done klid!

0759 Donald: Ne, tohle už je vrchol!

0760 Howard: Uklidni se!

0761 Donald: Já je! –

0762 Howard: Done! Klid!

0763 Alina: Áha! Nervy v kýblu. No, já mám dost, jdu na gajzl.

0764 Galina: Máš pravdu, chudáci, už to nedávají. No, já si jdu dát bublinkovou koupel.

0765 Donald: Viděl jsi to??

0766 Howard: – No tys tomu dal zase korunu.

0767 Donald: Já? Vždyť nás vyhazují!

0768 Howard: No, po tom všem si myslím, že odchod někam daleko nezní tak špatně.

0769 Donald: Cože?

Howard: Nemluvím vážně, ale hele. Asi jsme to vzali za špatný konec.

Donald: Jak to myslíš?

Howard: No, tak trochu po zvážení pro a proti, my se těch dvou prostě jen tak nezbavíme. Chce to jinou taktiku.

Donald: Víš, že zrovna jíž klobásky z Poláka?

Howard: Jo, a nejsou vůbec špatný. Chlap byl s ohledem na svůj věk sportovec, žádné cholesterol, věř mi, kazí to maso.

Donald: Děláš si prdel?

Howard: Hele, Volfa neřešme, stejně už je mrtvej. Musíme se soustředit na ty dvě.

Donald: Jo a jak?

Howard: Hele, zatím byly furt spolu. Musíme využít situace, když teď jsou každá zvlášť, tak toho využijme a promluvmе si. Ty si vem tu Oktavii, hází po Tobě očka.

Donald: Myslíš?

Howard: Jasný a já si vezmu na starost Felicii, zkusím použít svůj šarm a udobřit si jí, Tobě doporučuji to stejný.

Donald: Když to řekneš takhle, tak by to mohlo vyjít. Vlastně, hergot, proč nás to nenapadlo dřív?

Howard: Protože jsem furt poslouchal ty Tvoje blbý nápady.

Donald: Jo, zase za to můžu já.

Howard: No jo, no jo, už klid, běž, dokud je ta Oktavie sama.

Donald: Tak já jdu, hodně štěstí.

Howard: Mám své charisma, štěstí nebude potřeba

bratříčku.

0787 **Howard:** – Dobrý den, Felicie.

0788 **Alina:** Dobrý den? My jsme se dnes ještě neviděli snad?

0789 **Howard:** Ano, to je moc, moc dobrá otázka. Víte – asi jsme začali ze špatného konce.

0790 **Alina:** A umíte říkat i něco jiného?

0791 **Howard:** Ano, ano – víte, vy jste žena.

0792 **Alina:** No ne, vy jste si všiml?

0793 **Howard:** Ano, jste vtipná. Víte, já jsem muž.

0794 **Alina:** A jste si tím jistý?

0795 **Howard:** No, po dnešku. Víte, my jsme se nikdy předtím neviděli a to, že jsme vlastně bratranec a sestřenice, někde by to mohlo být překážkou, ale já jsem byl vždycky otevřený všemu.

0796 **Alina:** Je vám dobře? Mluvíte z cesty a potíte se, vypadáte jako byste někoho zabil.

0797 **Howard:** To jste, vlastně nejste daleko od pravdy, teda ne já, to Donald.

0798 **Alina:** Cožeto?

0799 **Howard:** Pusťte to z hlavy. Felicie, já se... já se vám snažím dvorit! –

0800 **Alina:** Cože?

0801 **Howard:** Ano, je to divné, ale je to tak.

0802 **Alina:** No jediné místo, kde by to snad nebylo divné je Alabama.

0803 **Howard:** Felicie, mluvmе vážně! Jen si to představte, Vaše mladická nerozvážnost a má stařecká energie a moje, moje – moje charisma! To by přec byla vskutku vražedná kombinace. Mohl by nám patřit celý svět!

0804 **Alina:** Celý a není to málo?

Howard: – Felicie, co se s vámi děje? Jste nedůtklivá!

Alina: Co se děje? I kdybych věděla co to slovo znamená, tak nevím co by se mi hnusilo víc, jestli to, že se mi dvoříte vy, nebo kdyby to byl váš alkoholem a smrdutou kolínskou prosáklej bratr! Vždyť se na sebe podívejte! Jste oba trosky.

Howard: Óóóóó, tak jste nás přece jenom prokoukla, ale to nevadí!

Alina: Ale mně to vadí! Jen se podívejte, dvoří se mi tu můj vlastní bratranec, nebo co vlastně jsme zač! Navíc muž, kterej je už dávno za zenitem a nemá mi co nabídnout.

Howard: Naopak, mám toho vskutku hodně, co nabídnout!

Alina: A co? Drahé vohozy a život v luxusu? Drahý pane, tohle má kde kdo! Drahé umění? Pfhá! Co je vlastně na tomhle drahého? –

Howard: Opatrně Felicie! Tohle je drahý kus!

Alina: Há, to sotva! Tohle by si koupil jen nějakej trouba! Ostatně, vlastně vás to vystihuje! Víte, dvořit se mi můžete jak chcete, ale nic nebude!

Howard: Ale drahá Felicie! Já to myslím vážně! Mé myšlenky jsou více, než upřímné!

Alina: Však, já to taky myslím vážně! A víte vy co? Brzy mi bude všechno tady patřit, takže si můžu se zdejším inventářem tohoto domu hrůzy dělat co chci! Tak můžu udělat i tohle! –

Howard: To byl, to byl, to byl můj... můj... obraz Modighliani za 5 tisíc liber...

Alina: Ještě chvíli váš, ale technicky vzato již brzy můj

há! Ale nesmutněte, zbytek si můžete nechat.

Howard: Můj obraz... – můj krásný drahý obraz ...

Alina: – Ale snad se mi tu nerozbrečíte teď – však, teď máte co jste chtěl, máte své „umění“, tak se můžete sbalit a vypadnout již brzy z mého domu!

Howard: Už vám někdy někdo zahrál na ukulele drahá Felicie?

Alina: Na uku.. co? Ne, proč?

Howard: Tak tohle pro vás bude nové poznání háááá! – áááá! Sejdeme se v pekle drahá Felicie!

Howard: – Dopr... co jsem to jen proved?? Tohle jsou ruce vraha, nu, ani to nebolelo. –

Donald: – Čoveče, tak se to celý vyvinulo, to bys neuhádl... Howe? Co se stalo? – No to si snad už děláš prdel??

Howard: –

Donald: Howarde! Mluv se mnou! Co se stalo? Proč je Felicie mrtvá?

Howard: Nevím, kde začít, stalo se tohle a tamto a já se snažil, říkal jsem že mám charisma a že ona je žena a fakt jsem se snažil to urovnat, ale pak mi sáhla na obraz a celé se to stalo tak rychle, úplně se mi zatmělo před očima! Nevím, co to do mě vjelo.

Donald: Ale zase si tu mrchu zamordoval fakt kvalitně, ta to už nerozdýchá a přitom, člověk by řekl, že má devět životů, jak kočka.

Howard: Co teď budeme dělat?? Co uděláme s tělem? Co řekneme lidem? Já nechci do vězení... o kur... jak to řekneme Octávii? Ta asi bude pěkně nasraná, že jsem jí zabil její paní!

0829 Donald: Jo, Octavie... no – vlastně to už je taky pořešený.

0830 Howard: Co a jak?? A proč jseš tak mokrej?

0831 Donald: Hele, vlastně se to stalo taky strašně všechno rychle, přijdu za ní, je v koupelně, ptám se jestli mohu vstoupit, ona že ano. Vejdu dovnitř a ona leží ve vaně, v horké koupeli celá nahá, bez bublinek, takže jsem měl – výhled úplně na všechno! A fúha povím Ti, nato, jaká je móda, Octavia jde proti trendům. Takže přicházím, chci si jí udobřit, ale stalo se to a ono a najednou po sobě křičíme, celí vzteklí, já se přibližuji a najednou vidím, jak se její nahá hrud' vzedme a já vidím, no měl jsem krásný výhled a zmocnilo se mě něco, co jsem už dlouho nepocítily, chtíč a vášeň! Začal jsem se k ní přibližovat, ona ke mně! Naše rty se už skoro setkaly!

0832 Howard: Cože? To chceš říct, že jsi jí? –

0833 Donald: Skoro! Už se k ní přibližuji, blíž a blíž a blíž, že se jí zmocním, ale najednou můj zrak spočívá na prázdné láhvi stojící vedle vany, můj poslední Johny Walker, premiovka, kterou pil sám premiér prázdný, vypitý a navždy ztracený! A najednou mi to došlo! Ta mrcha mi vypila poslední premiovku nejdražšího chlastu! Tak jsem tu svi-ni utopil!

0834 Howard: Cože?

0835 Donald: Jo, neměla mi sahat na můj chlast.

0836 Howard: Víš, že máš s pitím asi už trochu problém?

0837 Donald: Oprava, já mám problém bez něho.

0838 Howard: No, dobře, co teď ale budeme dělat?

0839 Helga: Scheize catze!

0840 Donald: Helgo! Vy jste celou dobu tady?

0841 Helga: No jistě, kde bych byla? Ale jak se dívám, vy jste teda nemarnili čas pánové!

0842 Howard: Helgo! Přísaháme! Byla to nehoda, obojí!

0843 Helga: Ale jistě! Takový nehody znám moc dobře. Ale klid, nic nepovím. Předpokládám, že madam Octavie je ten důvod, proč kape voda ze stropu v přízemí.

0844 Donald: Trochu jsme si vyměnili názory.

0845 Helga: Tak doufám, že mě nepotká žádná nehoda. V poslední době jich bylo už více, než dost.

0846 Donald: Ne Helgo! Vás nikdy!

0847 Howard: Vás bychom nedali!

0848 Helga: No to je dobré vědět. Tak jsme zase na začátku, madam Felicie a Octavie a jejich nárok na dědictví už vás nemusí očividně trápit. Vše je vyřešeno.

0849 Howard: No vše úplně ne, co budeme s nimi dělat? Hlavně, musíme vše uklidit, než přijde notářka, ono asi by si všimla, že nám na pohovce a ve vaně leží mrtvoly.

0850 Helga: Jen klid šéfe, o to se postarám. Bude to stejně jako s panem Wolfem, z Felicie s tou strunou u krku budou španělské ptáčky a madam Octavie... utopenci haha! Nic se nebojte pánové, Helga se o vše postará. –

0851 Donald: – Eugh, jestli se mi někdy něco stane, nic v tomhle domě nejez!

0852 Howard: To mi povídej, Wolf mi nějak rozhodil pajšl.

0853 Donald: No, každopádně, to vypadá, že jsme z toho vlastně venku, dědictví jsme uhájili! Konec dobrý, všechno dobré!

0854 Howard: Done, nemusím Ti připomínat, že tu máme dvě mrtvoly? Respektive tři.

0855 Donald: Ale víš, jak to myslím. Hele, nejsme bezdo-

movci, máme kde bydlet a hlavně, všechno jmění po tetičce připadne nám.

Howard: No, když to řekneš takhle...

Donald: Ááno a to chce víš co? Oslavičku! Podívej se! Ty potvory vyžraly všečen chlast, ale nechaly nám tady tuhle lahvinku Macalan 1926. No to není zrovna nejdražší výběr, ale na přípitek to postačí.

Howard: Nalij to, jen to nalij, panáka teď potřebuju.

Donald: Samo sebou, táády –

Donald: Na zdraví,

Howard: Byl to pěkně dlouhej týden.

Donald: To mi povídej, hm, asi bychom, asi bychom měl uctít nějak pár slovy mrtvé, víš jak se to říká, o mrtvých jen v dobrém a tak.

Howard: Souhlasím, ehm já, můžeš začít.

Donald: Dobře, tak, ehm... nic mě nenapadá, ať shoří v pekle obě dvě mrchy.

Howard: A na to se napiju! –

Donald: Proč to chutná tak divně?

Howard: Úplně, jako by to mělo takový kyanidový ocas.

Donald: No to snad ty dvě svině nemyslí... –

Notářka: Pánové Thompsonovi, nezlobte se, že si dovolím vejít bez pozvání ale – no tohle!

Helga: Tak a je to připraveno, – to ne! Pánové! Pane Donalde! Pane Howarde! – Scheize! To mi nedělejte! Komu budu dělat ze života peklo! Je to marné, je po nich!

Notářka: Co se tu stalo?

Helga: Věřte mi paní Cambellová, že to je dlouhý pří-

běh, tak na dva týdny vyprávění.

0873 Notářka: Ah, proč je tu tak mrtvo?

0874 Helga: Jak říkám, dlouhý příběh, ale pánové vám ho už asi neodvypráví.

0875 Notářka: Ehm ano, to je, šokující, nevím, co říct, přitom jsem vám přinesla tento dopis od tetičky pánů Thompsonových.

0876 Helga: – Tak, teď už jím asi nebude vadit, když jej přeberu a přečtu si jej – „Drahý Donalde a Howarde, pokud čtete tento dopis, stalo se nevyhnutelné a dlouhé dny mého života se sečetly a já už nejsem mezi živými. Jistě si teď zoufáte, co budete bez své milované tetičky dělat, ale nebojte se. Nemohla jsem vám sic odkázat veškeré jmění, ale ve věcech, které jsem vám odkázala je malá truhlička. Ta skrývá jedno z nejcennějších tajemství mé rodiny – pětiset karátový růžový diamant v hodnotě sto milionů dolarů. Víím, že to není hodně, ale po zbytek vašich životů by vás to mohlo snad zajistit. Vaše milovaná tetička Margareta.“ To mě podrž, sto milionů dolarů!

0877 Notářka: V závěti je rovněž formule, která říká, že pokud není na živu žádný z dědiců, tak veškeré jmění připadá nejbližší blízké osobě. Pokud víím, tak bratrům Thompsonovým jste sloužila po dobu delší, než pět let. Takže, gratuluji paní Helgo!

0878 Helga: To snad, to snad, já nevím, co na to říct, asi mám infarkt – ne, ne, to jsou jen zaražený prdy! Já fúha, musím to rozdýchat, tolik peněz! Musím si dát panáka! Víte, nikdy jsem nepila!

0879 Notářka: Je vám dobře?

0880 Helga: Mě? Nikdy mi nebylo líp! Jenom, nikdy jsem

nepila, ale teď to pro jednou poruším! Sto mega! Haha
konečně se na mě jednou usmálo štěstí! – Co to kur...
Elghh –

0881 Notářka: Paní Helgo! Helgo! No to snad ne! – Tak
tohle tady ještě nebylo.

!!! *** !!!

0882 Notářka: Ehm, mohu vám nějak pomoci?

0883 Felicie: Ah, ano, asi ano. Víte, hledám dům Donalda
a Howarda Thompsonových, víte já jsem.

0884 Notářka: Felicie Thompsonová!

0885 Notářka: Jen Vám řeknu jediné drahoušku, a milí di-
váci, čeká vás tu ale opravdu véééelký úklid!

 Závěrečná od Ondřeje

{Díkybohu konec.}

*{Akce párky bez hořčice, možná s kečupem
pro hodné.}*